

Pohřeb Mons. ThDr. Josefa KOUKLA

18. biskupa litoměřického

Litoměřice, 29. května 2010

14.00 hodin

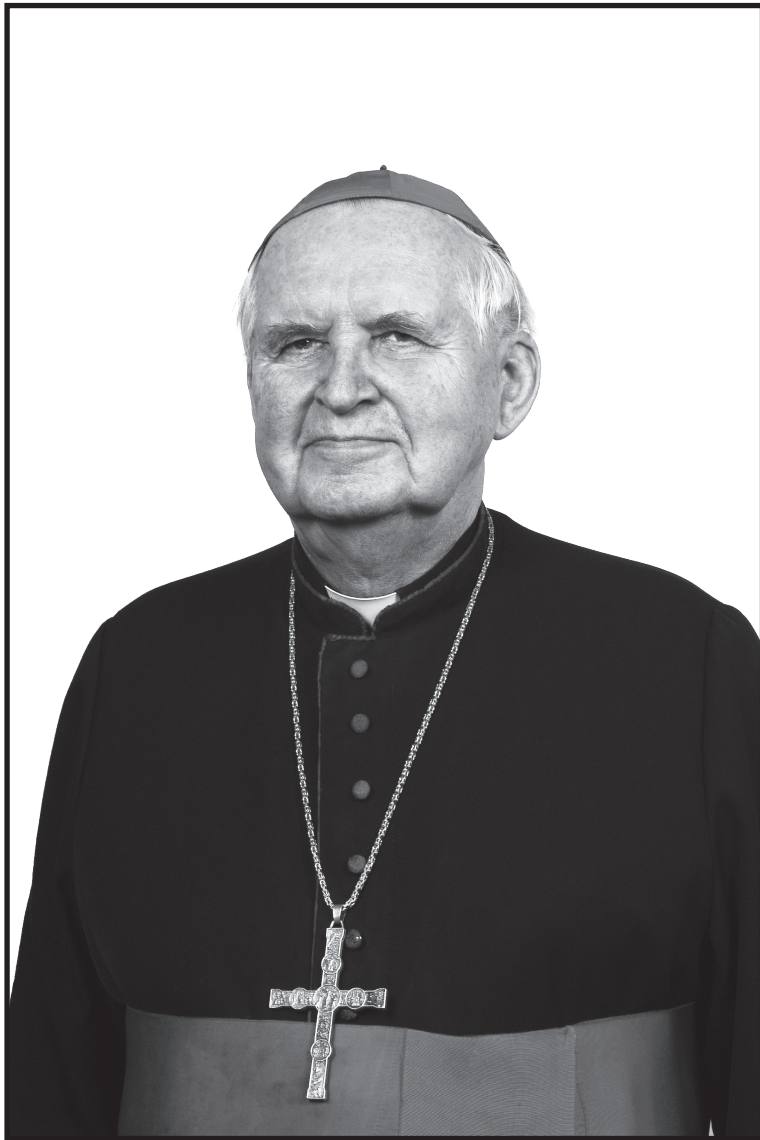

Pohřeb
Mons. ThDr. Josefa KOUKLA

18. biskupa litoměřického

Litoměřice, 29. května 2010

14.00 hodin

ŽIVOTOPIS

- M**ons. Josef Koukl se narodil 8. 11. 1926 v Brně. Mládí prožil v Břeclavi, kde byl jeho otec profesorem na gymnáziu. Vystudoval gymnázium v Brně, kde 1. 7. 1945 maturoval.
- O**d r. 1945 studoval v Praze teologickou fakultu, kterou absolvoval 31. 5. 1950, ale již 23. 4. 1950 byl vysvěcen na kněze u sv. Vojtěcha v Praze - Dejvicích. V červenci téhož roku odešel do Sokolova, kde působil jako kaplan. Vojenskou službu vykonával u tzv. PTP do r. 1953. Po skončení vojny vystřídal v kněžské službě několik farností. Od 1. 3. 1954 působil jako pomocný kněz u sv. Víta, v srpnu 1954 byl administrátorem ve farnosti Stodůlky a od 15. 10. 1958 do roku 1970 působil jako kněz v Kladrubech u Stříbra.
- O**d 17. 11. 1970 místem jeho dalšího působení byly Litoměřice. Koukl se stal spirituálem zdejšího semináře. V březnu 1974 byl v Praze promován na doktora teologie a od září 1974 začal učit v Litoměřicích morální teologii na fakultě již jako profesor a stal se kanovníkem kapituly u Všech svatých v Praze na Hradě. Dne 26. 7. 1989 byl jmenován sídelním biskupem litoměřickým a 27. 8. téhož roku v katedrále sv. Štěpána vysvěcen na biskupa.
- D**ne 24. 12. 2003 jmenoval papež Jan Pavel II. diecézním biskupem v Litoměřicích Mons. Pavla Posáda (nynější světící biskup českobudějovický), který biskupské svěcení přijal a biskupský úřad převzal dne 28. 2. 2004. Po tuto dobu dvou měsíců spravoval Mons. Koukl litoměřickou diecézi jako administrátor diecéze.
- P**o nástupu nového biskupa do služby se Mons. ThDr. Josef Koukl stal emeritním biskupem. Nadále pobýval na Biskupství litoměřickém a zastával úřad biskupského vikáře pro záležitosti styku se zahraničím.
- V** loňském roce uplynulo 20 let, kdy byl Mons. Josef Koukl jmenován 18. litoměřickým biskupem, letos na jaře jsme si připomněli 60 let od jeho kněžského svěcení.

LITURGIE

Úvodní obřady

Liturgický průvod vychází z rezidence litoměřického biskupa a vstupuje hlavním vchodem do katedrály. Mši svatou celebuje Mons. Jan Baxant, biskup litoměřický.

Vstupní zpěv

Chorální Requiem – Introitus (sbor)

1. **Bo-že, věrným ze-mře-lým mi-lo-stiv rač**
bý - ti, nech, ať svě-tlo vě-čné jim
v kraji ži-vých sví - tí! Dej, ať v ří - ši
nadhvězdnou spě-jí z místa ža - lu, v ne-bi
s církví ví-těz-nou pě-jí to-bě chvá-lu.

2. Svatí, Boží přátelé, / přimluvte se za ně, / uveďte je, andělé, / k slavné nebes bráně. / Popros dárce milostí, / svatá Boží Máti, / ať je k věčné radosti / ráčí povolati.

Kyrie

Ký - ri - e, * e - lé - i - son. 2x

Chri - ste, e - lé - i - son. 2x

Ký - ri - e, e - lé - i - son.

Ký - ri - e, * e - lé - i - son.

Bohoslužba slova

1. čtení: Řím 8,31b-35.37-39

Žalm

K 50

Po to - bě ží - zní du - še má, Bo - že, můj Bo - že!

Zpěv před evangeliem:

- „Aleluja, aleluja, aleluja“

Evangelium:

Lk 23, 44-46.50.52-53

Homilie: Mons. Dominik DUKA OP, arcibiskup pražský

Slavení eucharistie

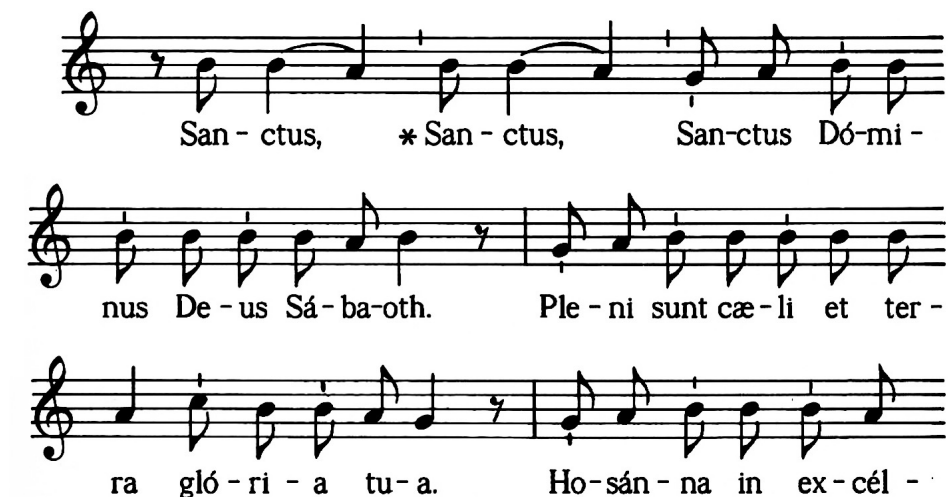
Obětní průvod

M. Vulpus: Mně Ježíš žití celé (sbor)

píseň

3. Nesem, Bože k oběti / plody země naší, máme přítom v paměti / dary nad vše dražší, / které nám dal Boží Syn / na svém svatém kříži, / aby shladil lidských vin / převelikou tíží.
4. Kdo mé tělo požívá, / bude věčně žítí. / Tvoje slova pravdivá / nadějí nám svítí. / Že tak, jak zde na zemi / nám jsi zdrojem síly, / smiluješ se nad těmi, / kdo nás opustili.

Svatý

San - ctus, * San - ctus, San - ctus Dó - mi -
nus De - us Sá - ba - oth. Ple - ni sunt cæ - li et ter -
ra gló - ri - a tu - a. Ho - sán - na in ex - cél -

sis. Be - ne - dí - ctus qui ve - nit in nó - mi -
ne Dó - mi - ni. Ho - sán - na in ex - cél - sis.

Tajemství víry

Ta - jemství ví - ry. Tvou smrt zvě - stu - jeme,
tvé vzkří - še - ní vy - zná - vá - me, na tvůj příchod
če - ká - me, Pa - ne Je - ži - ši Kri - ste.

Modlitba Páně

Pa - ter no - ster, qui es in cae - lis: san - cti - fi - cé -
tur no - men tu - um; ad - vé - ni - at re -
gnum tu - um; fi - at vo - lún - tas tu - a, si - cut
in cae - lo, et in ter - ra. Pa - nem no - strum
co - ti - di - á - num da no - bis hó - di - e; et
di - mít - te no - bis dé - bi - ta no - stra, si - cut et
nos di - mít - ti - mus de - bi - tó - ri - bus no - stris, et
ne nos in - dú - cas in ten - ta - ti - ó - nem:

sed lí - be - ra nos a ma - lo.

...Kri- sta. Ne-boť tvé je krá-lov - ství

i moc i slá - va na - vě - ky.

Beránku Boží

A-gnus De - i, * qui tol - lis pec - cá - ta mun - di:

mi - se - ré - re no - bis. 2x A-gnus De - i, * qui tol -

lis pec - cá - ta mun - di: do - na no - bis pa - cem.

Přijímání

Requiem - Communio (sbor)

1. Blíž k to - bě, Bo - že můj, vždy k to - bě blíž!

V smutcích i ra - dostech mou pro - sbu slyš:

Ať krá - čím den co den jen v to - bě svo - bo - den,

blíž k to - bě, Bo - že můj, vždy k to - bě blíž!

2. Vše, co jsem a co mám, je darem tvým, / tvá láska jediným mým bohatstvím. / Tys přítel můj a cíl, / já toužím ze všech sil / blíž k tobě, Bože můj, vždy k tobě blíž.
3. I když mě sebevíc tíží můj kříž, / ty vždy mě pozvedáš, ty potěšíš. / Dej, ať tvé cesty znám, / ať po nich nejdu sám / blíž k tobě, Bože můj, vždy k tobě blíž.
4. Nauč mě, Bože můj, tak svět mít rád / jak ten, jenž za hříšné šel život dát: / Ať umím bratrem být a s láskou v srdci jít / blíž k tobě, Bože můj, vždy k tobě blíž.
5. V poslední hodině, až přijde čas, / buď se mnou, Bože můj, buď s každým z nás! / Ať smrt se promění / ve slavné vzkříšení, / blíž k tobě, Bože můj, navěky již!

Ch. Gounod: O salutaris hostia (sbor)

W. A. Mozart: Ave verum corpus (sbor)

1. Kde jsi, můj Je-ží - ši? v touze zní hlas.

Sr-dce mé hle-dá tě po vše-chen čas. Ó

Je-ží - ši můj, ó Je-ží - ši můj,

v ži-vo-tě, ve smr-ti při mně vždy stůj.

2. Kdo hledá, najde tě; vždyť celá zem / vydává svědectví o Tvůrci svém. / Ó Ježíši ...
3. Všechno je darem tvým, sám nemám nic; / s důvěrou, Pane můj, spěchám ti vstříc. / Ó Ježíši ...
4. Ve všem, co potká mě, naději mám; / tobě se, Ježíši, v ochranu dám. / Ó Ježíši ...
5. Upokoj svědomí, duši dej klid; / bez tebe, Ježíši, nemohu žít. / Ó Ježíši ...
6. Budu-li navštíven nemocí zlou, / přispěj mi, Ježíši, pomocí svou. / Ó Ježíši ...
7. Tomu, kdo s důvěrou k tobě se zná, / všechno jen k dobrému napomáhá. / Ó Ježíši ...

J. C. Sychra: Zbožně se ti klaním (sbor)

Obřad posledního rozloučení

Věřím, že můj Vykupitel (sbor)

Mariánská antifona:

Sal-ve, Re-gí-na,* mater mi-se-ri-cór-di-ae, vi-

ta dul-cé-do et spes no-stra, sal - ve.

Ad te cla-má-mus, é-xu-les, fí-li-i Hevae.

Ad te su-spi-rá-mus, ge-mén-tes et flen-tes in

hac la-cri-má-rum val-le. E - ia er-go, ad-

vo-cá-ta no-stra, il-los tu-os mi-se-ri-cór-des

ó-cu-los ad nos con-vér - te. Et le-

sum, be-ne-díc-tum fructum ven-tris tu - i, no-
 bis post hoc e - xí - li - um o - stén - de.
 O cle-mens, o pi - a,
 o dul - cis Vir-go Ma-rí - a.

Vynášení rakve

1. K ne-be - sům dnes za - let' pí - sní tam, kde
 vy - po - věz jí, co tě tí - sní, po - tě -
 sí - dlí Ma-tka tvá, Je-ště ni-kdy ne-slý-
 ší tě Ma-ri - a.
 chá-no, že kdo od ní o-pu - štěn; pros, i

to - bě bu-de dá - no, bu-deš ji - stě po - tě -
 šen. Ma-ri - a, ó Ma-ti - čko, Kri-sta
 Pá-na ro-di - čko, u-sta - vič - ná po-moc
 tvá ú - tě - chu nám po - dá - vá.

2. Jediný Syn tvůj než skonal / na Golgotě bolestné, / k tobě, Matko, z kříže volal: / Hle, syn tvůj, hle, dítka tvé! / Naplň přání Syna svého, / které vložil v ruku tvou, / chraň své dítka všeho zlého, / buď nám Matkou pomocnou. / Maria, ó Matičko ...
3. Nedej, bychom zvyku zlého / okovům se poddali, / nedej, bychom Syna tvého / znovu ukřížovali. / Když nás k hříchu zlý duch svádí, / chraň nás, Matko, žádáme, / ať se zapřít chceme rádi, / k tobě, Panno, voláme. / Maria, ó Matičko ...
4. Když nás bída, nouze svírá, / k nebesům veď pohled náš, / ať nás síla pevná víra, / že nám vždycky pomáháš. / vzdaluj od nás žal a tíseň, / duši naplň nadšením, / ať ti pějem vděčnou píseň, / až se sejdem s Kristem tvým. / Maria, ó Matičko ...
5. Dej, ať v domech našich vzkvétá / pravá láska, pravá ctnost, / ať mír domku z Nazareta / je v nich stálý, milý host. / Z vůle Boží vrať nás všechny / křesťanskému životu, / otcům, matkám moudrost vdechň, / dětem uchraň čistotu. / Maria, ó Matičko...
6. Poslední den až se schýlí, / soudcem bude nám Syn tvůj; / Maria, v té vážné chvíli / duši naši opatruj. / Neopouštěj dítka svoje / v tomto kroku

rozhodném, / až se skončí všechny boje, / ať u tebe spočinem. / Maria,
ó Matičko...

7. Proto v každém utrpení / k tobě, Matko, chvátáme; / ve své nouzi každodenní / za ochranu žádáme. / Jsi-li s námi, zvítězíme / nad nepřátel přemocí, / když tě matkou zváti smíme / ustavičné pomoci. / Maria, ó Matičko...

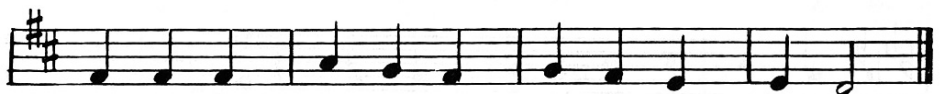
1. **Ma-ti-čko Kri-sto-va, klí-čni-ce ne-be,**

za du-še vo-či-stci pro-sí - me te-be.

Ma-teř-skou při-mlu-vou o-tevř jim bránu,

o - ny už tou-ží tak po Kri-stu Pá-nu.

2. Chybily, hřešily, zbloudily z cesty, / v lítosti volají po rajském štěstí.
/ Zhřešily v slabosti, chybily v zlobě, / v lásce však volají, Matičko,
k tobě.
3. Slyš, mocná Královno, prosebné zpěvy, / jimiž tě vzývají synové Evy! / Za
ně se přimlouvej u svého Syna, / ať jeho krví je smyta z nich vina.
4. Matičko, skloň se k nim vlídnou svou tváří, / nebeský mír ať jim navěky
září. / Přived' je z očištěnce k novému žití, / ať světlo věčné jim v nebesích
svítí.

